

Sygn. akt II K 323/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Barbara Ottlik

Protokolant - sekr. sądowy A. S.

w obecności Prokuratora - ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5.03.2019r., 13.05.2019r., 5.08.2019r., i 2.03.2021r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko **M. P. (P.)**

synowi J. i B. z domu S. ur. (...) w T.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 16.06.2016r. w W. prowadząc działalność rolniczą pod nazwą (...) Gospodarstwo Rolne (...), przywłaszczył mienie w postaci ładowacza czołowego TUR 8 powierzonego na podstawie umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dn. 20.08.2012r., przyczepy rolniczej (...) powierzonej na podstawie umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dn. 01.07.2013r. oraz rozrzutnika obornika 6 ton typ: RO-600 Z. powierzonego na podstawie umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dn. 29.07.2014r., o łącznej wartości strat 106 300 zł na szkodę (...) S.A. z/s we W.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

1. oskarżonego M. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że zmienia jego opis w ten sposób, że ustala, że dopuścił się go w dniu 7.07.2016r. na szkodę (...) S. A. we W. (dawniej (...) S.A. we W.) tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk i za to na mocy art. 284 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;
3. na mocy art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych
4. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do informowania sądu o przebiegu okresu próby pisemnie co 3 (trzy) miesiące;
5. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych, 88/100, w tym 23 % VAT);
6. na mocy art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się kwota 380 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty i kwota 1.518,08 zł (tysiąc pięćset osiemnaście złotych, 8/100) tytułem wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 323/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. P.	art. 284 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
I. M. P. prowadził indywidualną działalność rolniczą pod nazwą (...) Gospodarstwo Rolne (...).	zeznania M. B.	109-110	

W dzierżawionym od H. W. (1) gospodarstwie rolnym położonym przy ulicy (...) w Z. oskarżony zajmował się hodowlą bydła.

Na potrzeby prowadzonej działalności M. P. zawarł trzy umowy leasingu z firmą (...) S.A. z siedzibą we W. (obecnie (...) S.A. we W.), których przedmiotem były maszyny rolnicze. Na mocy zawartych umów przekazano leasingobiorcy sprzęt z prawem do używania w zamian za regulowanie umówionych rat leasingowych.

1. W dniu 20.08.2012r. została zawarta umowa leasingu o nr (...), na mocy której leasingodawca przekazał oskarżonemu sprzęt w postaci ładowacza czołowego TUR 8 o wartości 32 000 zł. Zgodnie z harmonogramem spłat M. P. miał regulować raty leasingowe w wysokości 816 złotych w okresie od 15.10.2012r. do 15.09.2017r.

2. W dniu 1.07.2013r. została zawarta umowa leasingu o nr (...), na mocy której leasingodawca przekazał oskarżonemu sprzęt w postaci przyczepy rolniczej (...) o wartości 31 800 zł. Zgodnie z harmonogramem spłat M. P. miał regulować raty leasingowe w wysokości 817 złotych w okresie

<p>od 31.07.2013r. do 30.06.2018r.</p> <p>3. W dniu 29.07.2014r. została zawarta umowa leasingu o nr (...), mocą której leasingodawca przekazał oskarżonemu sprzęt w postaci rozrzutnika obornika 6 ton typ: RO-600 Z. o wartości 42 500 zł. Zgodnie z harmonogramem spłat M. P. miał regulować raty leasingowe w wysokości 1080 złotych w okresie od 31.08.2014r. do 31.08.2019r.</p> <p>Do roku 2016 oskarżony M. P. wywiązywał się z przyjętych na siebie zobowiązań, regulując stosowne należności.</p>			
<p>umowa nr (...)</p>	<p>5-13</p>		
<p>umowa nr (...)</p>	<p>15- 23</p>		
<p>umowa nr (...)</p>	<p>25-37</p>		
<p>II. W 2014r. H. W. (1) wypowiedziała M. P. umowę dzierżawy. Oskarżony, opuszczając teren w grudniu 2014r., pozostawił tam część wyposażenia, z którego wcześniej korzystał przy prowadzeniu gospodarstwa. Pomimo kierowanych do niego wezwań przez H. W. (1) M. P. konsekwentnie odmawiał uporządkowania nieruchomości i odebrania pozostawionych tam</p>	<p>zeznania H. W.</p>	<p>6, 29-31 akt II Ko 49/20</p>	

<p>rzeczy z uwagi na brak możliwości składowania ich w innym miejscu. W sierpniu 2016 roku doszło do odebrania przez oskarżonego części sprzętu z terenu gospodarstwa. W tym okresie z zawiadomienia M. P. toczyły się postępowania karne dotyczące przywłaszczenia i kradzieży mienia stanowiącego wyposażenie prowadzonego uprzednio gospodarstwa rolnego. Tylko w jednej ze spraw doszło do prawomocnego skazania sprawców kradzieży, zwłaszcza elementów metalowych, o wartości 10 000 zł.</p> <p>Składanymi zawiadomieniami o przestępstwie bądź żądaniemi wydania rzeczy kierowanymi wobec właścicielki terenu nie były objęte maszyny rolnicze stanowiące przedmiot leasingu w niniejszej sprawie.</p>			
zeznania P. M.	477-479 akt sprawy; 101-102 akt 4 Ds. (...).2016		
zeznania S. J.	479-480		
zeznania S. K.	480 -481 akt sprawy; 171-172 akt 4 Ds. (...).2016		
dokumentacja dot. spraw karnych	271,		

	312-325, 337-340	328-336,	
akta PR 4 Ds. (...).2016			
<p>III. Na początku 2016r. zaczęły pojawiać się opóźnienia z płatnościami rat leasingu przez oskarżonego. Od czerwca 2016r. M. P. zaniechał dalszego uiszczania jakichkolwiek należności leasingowych. Ostatnia płatność na poczet umów została odnotowana w dniu 25.05.2016r.</p> <p>W § 20 ust. 1 ogólnych warunków umów leasingu zastrzeżono, iż w przypadku opóźnienia w zapłacie jakiegokolwiek należności wynikającej z zawartej umowy leasingu, leasingobiorcę obciążają odsetki, a niezależnie od tego leasingodawca może rozwiązać umowę z leasingobiorcą ze skutkiem natychmiastowym po uprzednim wyznaczeniu dodatkowego terminu na piśmie, o ile opóźnienie w zapłacie którejkolwiek raty przekroczy 14 dni.</p> <p>Pismem z dnia 25.05.2016r. leasingodawca skierował do M. P. ostateczne wezwanie do zapłaty zaległych należności z zawartych umów leasingowych z terminami płatności od 31.03.2016r. do 15.05.2016r. w</p>	zestawienie wpłat	136-137, 444-449	

<p>terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku braku zapłaty całej kwoty zaległości w określonym terminie.</p> <p>Wobec nieuiszczenia jakiegokolwiek kwoty w dniu 16.06.2016r. (...) S.A. na podstawie § 20 ogólnych warunków umów leasingu rozwiązała z dniem 16.06.2016r. umowy leasingu o numerach (...) żądając natychmiastowego i bezwarunkowego zwrotu przedmiotów leasingu w siedzibie leasingodawcy.</p> <p>Oświadczenia o rozwiązaniu umów zostały przesłane M. P. w dniu 17.06.2016r. na wskazany przy zawieraniu umów adres przy ul. (...) w W.. W związku z niezastaniem adresata przesyłkę dwukrotnie awizowano w dniach 21.06.2016r. i 29.06.2016r. Pozostawiona w placówce pocztowej przesyłka mogła zostać odebrana przez adresata do 6.07.2016r., natomiast wobec niepodjęcia w terminie operator pocztowy zwrócił pismo nadawcy.</p>			
<p>ostatecznie wezwanie do zapłaty z 25.05.2016r. z potwierdzeniem nadania</p>	<p>472-474</p>		

oświadczenia o rozwiązaniu umów z 16.06.2016r.	14, 24, 38		
potwierdzenie odbioru	96		
IV. W związku z brakiem jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony leasingobiorcy, niezwróceniem przedmiotów leasingu oraz nieregulowania jakichkolwiek należności Idea (...) zleciła firmie windykacyjnej (...) S.A. przeprowadzenie czynności zmierzających do odzyskania przedmiotów leasingu. M. P. unikał kontaktu, próby odzyskania maszyn okazywały się bezskuteczne.	dokumentacja dot. czynności windykacyjnych	41-45, 128-131	
V. W piśmie z dnia 16.11.2016r. M. P. poinformował leasingodawcę, iż nie ma podstaw do wypowiedzenia umowy, a złożone oświadczenia o rozwiązaniu umów są bezpodstawne i bezskuteczne. W odpowiedzi Idea (...) negatywnie odniosła się do twierdzeń leasingobiorcy, ponownie wzywając do zwrotu przedmiotów leasingu.	pismo z 16.11.2016r.	40	
odpowiedź z 28.11.2016r.	39		
VI. W związku z brakiem zwrotu maszyn pismem z dnia 28.12.2016r.	zawiadomienie	1-4	

<p>pełnomocnik Idea (...) złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 kk.</p>			
<p>VII. Przedmiot leasingu ostatecznie nie został właścicielowi zwrócony. Na skutek pozwu wniesionego przez leasingodawcę w dniu 24 września 2018r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu dnia 6 grudnia 2018r. w sprawie XII Nc 363/18 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksła nakazując pozwanemu M. P. zaspokojenie powoda Idea (...) poprzez zapłatę kwoty 108516,97 zł wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.</p> <p>Wskutek zaskarżenia Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 30 czerwca 2020r. w sprawie o sygn. akt X GC 473/19 utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym.</p> <p>Wyrok nie jest prawomocny. Na skutek apelacji sprawa pozostaje w toku przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach.</p>	<p>pozew z 24.09.2018r.</p>	<p>536</p>	
<p>nakaz zapłaty z 6.12.2018r.</p>	<p>550</p>		
<p>wyrok z 30.06.2020r.</p>	<p>528-535</p>		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. P.	art. 284 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
VIII. Obrona utrzymuje, iż będący przedmiotem leasingu sprzęt rolniczy został rozkradziony, albowiem wydierżawiająca H. W. (1) nie wpuszczała M. P. na teren gospodarstwa rolnego, uniemożliwiając odebranie swoich sprzętów.	wyjaśnienia oskarżonego	287-288, 434-436, 453	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I	zeznania M. B.	Zeznania przesłuchanej z ramienia (...) świadek M. B. (2) są wiarygodne, przytoczone przez nią okoliczności zawarcia, wykonania oraz rozwiązania umów, a następnie dochodzenia zwrotu przedmiotu	

		leasingu przez właściciela znajdują odzwierciedlenie w pozyskanych do sprawy dowodach z dokumentów.	
umowa nr (...)	Treść umów leasingu pozostaje niesporna. Również M. P. nie kwestionował zaciągnięcia wskazanych zobowiązań i wyleasingowania maszyn.		
umowa nr (...)			
umowa nr (...)			
II	zeznania H. W.	Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom H. W. (1) wdzierżawiającej gospodarstwo rolne oskarżonemu M. P.. Relacja świadka koresponduje z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, z ujawnionymi dowodami z dokumentów oraz zeznaniami innych przesłuchanych w sprawie osób. Przede wszystkim z relacji tego świadka w sposób klarowny wynika, że oskarżony z własnej inicjatywy pozostawił sprzęty na terenie gospodarstwa rolnego, a co więcej, pomimo kierowanych do niego licznych żądań, nie opróżnił nieruchomości. Wobec powyższego nie sposób przyjąć jakoby to niewpuszczenie M. P. na teren nieruchomości miało być przyczyną nieodebrania przezeń	

		sprzętów, a następnie ich rzekomej kradzieży, która to okoliczność również nie znalazła jakiegokolwiek uprawdopodobnienia.
zeznania P. M.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. M. (2). Brak było podstaw do ich kwestionowania. Słuchany na zlecenie H. W. (1) prowadził prace rozbiórkowe na terenie uprzednio dzierżawionego przez M. P. gospodarstwa rolnego. Potwierdził, że były tam jeszcze drobne sprzęty oskarżonego, które odebrano w dniu 25.08.2016r. W jego ocenie wówczas większość cenniejszych rzeczy M. P. została zabrana, chociaż nie posiadał szczegółowej wiedzy, czy na terenie gospodarstwa znajdowały się inne jeszcze urządzenia oskarżonego.	
zeznania S. J.	Szczegółowej wiedzy co do sprzętów pozostawionych przez oskarżonego na terenie gospodarstwa nie posiadał także S. J. (2). Świadek był obecny przy wydawaniu rzeczy oskarżonemu w dniach 10.12.2014r., a następnie w dniu 25.08.2016r. Nie kojarzył, czy poza opisanymi w protokołach wydawano oskarżonemu inne jeszcze duże urządzenia. S. J. (2) słyszał, że M. P. miały zaginąć na terenie gospodarstwa jakieś rzeczy, choć prawdopodobnie nie były	

	to maszyny rolnicze. Sąd uznał zeznania wymienionego świadka za wiarygodne.	
zeznania S. K.	Zatrudniony jako pracownik ochrony świadek S. K. (2) nie posiadał istotnej wiedzy o okolicznościach niniejszej sprawy, nie kojarzył żadnych kradzieży na terenie gospodarstwa.	
dokumentacja dot. spraw karnych	Do sprawy pozyskano materiały z licznych postępowań karnych toczących się z zawiadomienia M. P., aczkolwiek składanymi zawiadomieniami nie były objęte maszyny rolnicze stanowiące przedmiot leasingu. Same toczące się postępowania karne z zawiadomienia M. P. dotyczące innego mienia nie dowodzą w żaden sposób, że będące przedmiotem leasingu maszyny rolnicze również zostały skradzione czy też przywłaszczone przez inne osoby. Co także istotne, tylko w jednej sprawie postępowanie karne potwierdziło kradzież mienia, zwłaszcza w postaci elementów metalowych, o wartości około 10 000 zł.	
akta PR 4 Ds. (...).2016	Wymienione materiały z postępowania przygotowawczego toczącego się z zawiadomienia M. P. dotyczyły przywłaszczenia	

części jego mienia pozostawionego na terenie gospodarstwa rolnego o wartości 90000 zł. Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. W aktach tej sprawy znajduje się m.in. protokół zdawczo-odbiorczy, zgodnie z którym w dniu 25.08.2016r. (karta 134 akt PR 4 Ds. (...).2016) wydano M. P. sprzęty, które stanowiły przedmiot zawiadomienia w danej sprawie. Co istotne, tam M. P. jako pokrzywdzony wskazywał konkretne sprzęty, które miał pozostawić na terenie gospodarstwa rolnego (karta 5 akt PR 4 Ds. (...).2016). Wśród nich nie znajdują się jednak maszyny rolnicze dużej wartości będące przedmiotem leasingu, a przeciwnie, wyszczególnione zostały rzeczy niewielkiej wartości, chociażby obraz, drabina, czy też drewno opałowe. Należy podkreślić, że co do sprzętu będącego przedmiotem leasingu oskarżony nie wzywał do jego wydania, nie składał też w tej sprawie jakiegokolwiek zawiadomienia, co istotnie podważa jego wersję jakoby sprzęty te

	pozostawił na terenie gospodarstwa.		
III	zestawienie wpłat	Pozyskana do sprawy dokumentacja dowodzi (wbrew twierdzeniom oskarżonego) prawidłowego rozwiązania umów przez leasingodawcę ze skutkiem natychmiastowym po uprzednim wyznaczeniu dodatkowego terminu na piśmie.	
ostatecznie wezwanie do zapłaty z 25.05.2016r. z potwierdzeniem nadania			
oświadczenia o rozwiązaniu umów z 16.06.2016r.			
potwierdzenie odbioru			
IV	dokumentacja dot. czynności windykacyjnych	Dokumentacja sporządzona w ramach prowadzonej przez L. windykacji dowodzi, że M. P. unikał kontaktu, w żadnym wypadku nie zamierzał zwracać przywłaszczonego sprzętu.	
V	pismo z 16.11.2016r.	Korespondencja prowadzona w listopadzie 2016r. z M. P. dowodzi przestępnego zamiaru oskarżonego, który wiedział o rozwiązaniu umów przez leasingodawcę, mimo to nie zamierzał zwrócić przedmiotu leasingu. W piśmie z 16.11.2016r. M. P. wskazuje, że	

		umowy leasingu trwają, a jemu przysługuje całość wynikających z nich praw. W istocie zatem oskarżony potwierdza, że przedmiot leasingu pozostaje w jego posiadaniu, także tutaj leasingobiorca w żaden sposób nie odnosi się też do ewentualnej kradzieży sprzętu.	
odpowiedź z 28.11.2016r.			
VI	zawiadomienie	Zawiadomienie złożone przez pełnomocnika pokrzywdzonej w grudniu 2016r.	
VII	pozew z 24.09.2018r.	Wiarygodność materiałów z toczącego się pomiędzy stronami postępowania cywilnego nie budziła jakichkolwiek zastrzeżeń.	
nakaz zapłaty z 6.12.2018r.			
wyrok z 30.06.2020r.			
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
VIII	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego. Odrzucić należało oczywiście	

nieprzekonywającą wersję jakoby sprzęt stanowiący przedmiot leasingu został skradziony z terenu gospodarstwa rolnego, przez co M. P. nie może odpowiadać za jego utratę. W tym miejscu należy zważyć, iż co do innych rzeczy pozostawionych na nieruchomości toczyły się postępowania z zawiadomienia M. P., gdzie ww. szczegółowo wymienia rzeczy, których wydania przez H. W. (1) się domagał. Natomiast zupełnie pominięte zostały, zarówno w zawiadomieniach jak i wezwaniach, będące przedmiotem leasingu sprzęty o wartości znacznie wyższej niż rzeczy i materiały, które oskarżony precyzyjnie wskazywał i których wydania się domagał. Ponadto jeszcze w listopadzie 2016r. w korespondencji z leasingodawcą (k.40) M. P. nie wskazuje na niezawinioną utratę sprzętu wskutek kradzieży, lecz podnosi wyłącznie nieskuteczność rozwiązania umów leasingu i swe dalsze prawo do korzystania z maszyn. Jego wyjaśnienia w tych zakresie uznać należało zatem jedynie za przyjętą linię obrony, próbę uniknięcia odpowiedzialności za zarzucony mu czyn. W ocenie Sądu oczywiście niewiarygodna pozostaje okoliczność rzekomej

		<p>kradzieży sprzętu z terenu gospodarstwa rolnego.</p> <p>Na marginesie należy stwierdzić, że zdaniem sądu nawet gdyby przedmiotowy sprzęt został skradziony przez osoby trzecie z terenu gospodarstwa (...), która, jak należy przypomnieć wypowiedziała mu umowę dzierżawy w 2014r. i wzywała do opróżnienia gospodarstwa, to oskarżony pozostawiając sprzęt na terenie, do którego nie miał żadnych praw, bez jego zabezpieczenia, zapewnienia ochrony (należy zauważyć, że H. W. (1) nie miała żadnego obowiązku zatrudniania ochrony i pilnowania pozostawionego przez niego mienia) również dopuściłby się jego przywłaszczenia, porzucając leasingowany sprzęt, postępując z nim jak właściciel. Jeżeli oskarżony stracił prawo do dzierżawy gospodarstwa i sprzęt nie był mu już potrzebny, należało zwrócić się do leasingodawcy i uzgodnić dalszy sposób postępowania.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W treści art. 284 kk ustawodawca ustanowił odpowiedzialność karną za przestępstwo przywłaszczenia. W jego § 1 przewidziano typ podstawowy penalizujący zachowanie sprawcy, który przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe. Natomiast kwalifikowany typ przywłaszczenia stanowi wyrażone w art. 284 § 2 kk tzw. sprzeniewierzenie, polegające na przywłaszczeniu powierzonej rzeczy ruchomej.</p> <p>Wskazana w tym przepisie „czynność wykonawcza polega na przywłaszczeniu [...] a zatem na postąpieniu z rzeczą tak jak właściciel” [M. M., Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, LEX 2013]. Należy zważyć, iż przywłaszczenie może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy rzecz znajduje się w legalnym posiadaniu sprawcy. Brak zaboru oraz legalny charakter przedmiotowego posiadania odróżnia przywłaszczenie od</p>			

kradzieży. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, należy zważyć, iż oskarżony w ramach leasingu legalnie dysponował przedmiotowym sprzętem rolniczym. Natomiast zewnętrzne oznaki przywłaszczenia mogą przybierać rozmaite formy. Mając na względzie zachowanie M. P. względem przedmiotów leasingu nie ulega wątpliwości, iż ten postąpił z nimi jak ze swoją własnością. Oskarżony, posiadając wiedzę o rozwiązaniu umów przez leasingodawcę, nie dochował obowiązkowi wydania sprzętu właścicielowi, unikał kontaktu z osobami prowadzącymi czynności windykacyjne zmierzające do odzyskania maszyn, a nawet wprost twierdził, że sprzętu nie wyda, mimo że nie regulował jakichkolwiek należności za korzystanie z przedmiotu leasingu. W sprawie nie znalazła potwierdzenia wersja oskarżonego jakoby przedmiot leasingu został skradziony z gospodarstwa rolnego po rozwiązaniu z nim umowy dzierżawy.

Jednocześnie Sąd zmodyfikował datę czynu oskarżonego. Aktem oskarżenia zarzucono M. P. przywłaszczenie mienia w dniu 16.06.2016r., a zatem w dacie

rozwiązania umów przez leasingodawcę. W tym miejscu należy jednak zważyć, iż dalej oświadczenia o rozwiązaniu umów zostały przesłane M. P. w dniu 17.06.2016r. na wskazany przy zawieraniu umów adres przy ul. (...) w W.. W związku z niezastaniem adresata przesyłkę dwukrotnie awizowano w dniach 21.06.2016r. i 29.06.2016r., zaś wobec niepodjęcia w terminie operator pocztowy zwrócił pismo nadawcy.

W myśl art. 61 § 1 kc, oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Natomiast „jeżeli treść oświadczenia woli składanego innej osobie zawarta jest w piśmie przesłanym pocztą, a przesyłka - wobec niemożności doręczenia - pozostawiona zostanie w urzędzie pocztowym z powiadomieniem o niej adresata, dojście oświadczenia do wiadomości tej osoby w rozumieniu art. 61 KC następuje z chwilą doręczenia pisma w dniu przyjętym analogicznie do daty doręczenia pisma sądowego w trybie art. 139 par. 1 KPC” [tak: wyrok SN z 15.01.1990r., sygn. akt I CR 1410/89].

Stosownie więc do art. 139 § 1 kpc, w razie niemożności doręczenia [...] pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego [...] należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, [...], umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Wobec przytoczonych wyżej przepisów skuteczne doręczenie, a tym samym złożenie M. P. oświadczenia woli o rozwiązaniu umów leasingu ze skutkiem natychmiastowym, nastąpiło siódmego dnia od drugiego awizowania przesyłki, zatem 6.07.2016r. Od następnego dnia po tej dacie oskarżony pozostawał w bezprawnym posiadaniu przedmiotów leasingu wbrew obowiązkowi wydania rzeczy właścicielowi, dopuszczając się jego przywłaszczenia w rozumieniu art. 284 § 2 kk. Jednocześnie oskarżony

<p>nie może powoływać się na brak wiedzy o rozwiązaniu umów wobec niedoręczenia mu bezpośrednio przesyłki z oświadczeniami o rozwiązaniu umów, skoro niewątpliwie wiedział o czynnościach leasingodawcy, zwłaszcza, że w piśmie z dnia 16.11.2016r. wprost odnosił się do rozwiązania umów, odmawiając wydania leasingowanych maszyn.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	1	1	<p>Przestępstwo z art. 284 § 2 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>Wymierzona kara pozostaje zatem względna dla oskarżonego, bliższa dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W okolicznościach niniejszej sprawy w pełni uzasadnione było wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności, stanowi ona w pełni uzasadnione prawnokarne następstwo popełnionego przestępstwa, adekwatne do jego wagi oraz charakteru. Kara ta odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu, jak również stopniowi zawinienia oskarżonego.</p>

			<p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 kk.</p> <p>Oskarżony okazał brak poszanowania dla ciężących na nim zobowiązań. Istotne znaczenie miała także stosunkowo duża wysokość wyrządzonej czynem szkody, gdzie wartość przywłaszczonego mienia przekroczyła 100 000 zł. Pod rozwagę wzięto również stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego na poziomie wyższym niż znikomy – nie będący jednak znacznym.</p>
M. P.	2	1	<p>Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata. Okoliczności popełnienia czynu, właściwości oraz warunki osobiste sprawcy pozwalają na przyjęcie, że jest to wystarczająca dolegliwość dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd miał na względzie karalność oskarżonego, jednakże w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, co po myśli art. 69 § 1 kk stanowi konieczny warunek dopuszczalności zawieszenia wykonania kary. Dopiero wyrokiem</p>

			<p>tutejszego Sądu z dnia 14.12.2016r., który uprawomocnił się 9.05.2017r., M. P. został skazany za przestępstwo podobne z art. 288 § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby.</p> <p>Zdaniem Sądu zagrożenie w postaci wykonania kary w razie ponownego postępowania w sposób sprzeczny z porządkiem prawnym jest w ocenie Sądu wystarczającym czynnikiem oddziaływania na sprawcę, który w sposób właściwy i wystarczający zabezpieczy przed popełnieniem przezeń przestępstwa w przyszłości. Okres 2 lat próby w ocenie Sądu w sposób właściwy spełni rolę weryfikacyjną postawy oskarżonego pozostającego na wolności, wobec którego zastosowano dobrodziejstwo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.</p>
	3	1	<p>Wobec zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, aby oskarżony odczuł dolegliwość wynikającą z faktu popełnienia przestępstwa, na mocy art. 33 § 2 kk wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda stawka.</p>

M. P.	4	1	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk, zobowiązano oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 miesiące.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 929,88 zł tytułem zwrotu kosztów		

	nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu.	
4	<p>Zasądzono opłatę zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Sąd obciążył oskarżonego wydatkami w wysokości 1518,08 zł, na którą to kwotę składają się wydatki postępowania przygotowawczego, ryczałt za doręczenia w toku postępowania przygotowawczego i w toku rozprawy oraz wynagrodzenie obrońcy z urzędu.</p>	
1Podpis		